



ברחוב אדם מתעלל בחיה אפשר להעמידו לדין. אבל כשמדובר ב"מחקר" — מותר הכל.

רב הניסויים שנעשו בבעלי חיים הוכיחו מעל לכל ספק כי מה שטוב לחיה אינו טוב לבני-אדם. גלולת התאלידומיד, למשל, נוסתה על בעלי-חיים ולא גרמה להן שום נזק, אך כאשר ניתנה לנשים, נולדו 10 אלפים ילדים עם פגמים בגפיים. המורפיום, למשל, מעורר חתולים, אך מרדים בני-אדם.

מבטיחים ומצמצמים

קשר למתרחש בתחום זה באוניברסיטת בראיילן יש להילי-דה פרידשטיין תיק עכירס ובתוכו עשרות מיכתבים שניכתבו לאחראים באוניברסיטה על מצבן העגום של החיות, ומיכתבים שבהם מבטיחה ה-אוניברסיטה לשפר את התנאים. מצבן העגום של החיות הגיע אף לשאלות בכנסת. האוניברסיטה הסכימה אז לבנות גג מעל לראשי הכלבים שהיו חשופים לגשם ולמור. לרעב, למחלות

בבעלי-חיים. אומרת הילדה בועם: "הניסוי בבעלי-חיים הפך לביונס משגשג מאוד. האם מישוה פעם נתן את דעתו מניין ולאן זורם כל הכסף האדיר הזה, המתבטא במיליוני דולרים, המוענק בתרומות למחקרים ולני-סויים? רופא מבטיח לתורמים עשירים, כי בעזרת כספם ניתן יהיה למצוא פיתרון למחלה כלשהי תוך כמה שנים. אם יגלה חליה והס לאותם תורמים כי הניסויים ייערכו על בני-אדם, לא יעניקו לו התורמים את כספם, לכן חייב אותו רופא או מרען לבצע ניסויים עקרים על חיות, כשהוא יודע היטב כי הניסויים האלה לא יועילו, והם מהווים בעצם, רק ניסוי כרי להוכיח כי הכסף לא הלך למטרה בלתי חשובה. תמיד משתמים בתירוץ, או הבדל-אדם או החיה והכספים זורמים.

"כדי להצדיק את התרומות מבצעים ניסויים על מיליוני בעלי-חיים. קיימת גם תחרות עצומה בין חברות המייצרות תרופות. מי שרוצה להשיג תמס בתרופה חדשה חייב להוכיח כי ניסה את התרופה קודם כל על בעלי-חיים. אם אדם המשתמש באותה תרופה מת לאחרי-כך כתוצאה מהשימוש בה, החברה לתרופות מוגנת מבחינה



נגד ניסויים בבעלי-חיים. אשה ממתנגדי הוויוויסקציה התייבשה בתוך כלוב צר, מאותו סוג שכולאים בו את הכלבים, כמחאה על כליאתם בתנאים אלה והחתימה אנשים על עוצמה.

ולילכוך, אולם אחרי כמה חודשים, כשהפסיקו הביקורים והדינים, חזר המצב הקטסטרופלי לקדמותו.

אגודת עזר בעלי חיים ברמת-גן לקחה את הטיפול עליה. יו"ר האגודה, גרטה בירן, אשה קשישה ממוצא אוסטרי אומרת: "נכון, הפסקנו את הטיפול בנושא אוניברסיטת בראיילן כי אנחנו פשוט עמוסים מדי ואין לנו תקציבים לטפל בכך. הטיפול חייב להיות אינטנסיבי, לא מספיק לבקר פעם או פעמיים, כי האוניברסיטה

חוקית, כי היא תוכיח שניסתה את התרופה על חיות. אין שום גוף המפקח על מכוני הניסוי האלה. איש אינו ראשי להיכנס לקורסה-הקורסים כדי לבדוק נאמט מה שנעשה שם. אין שום גוף המפקח על הסכומים האדירים האלה, המושקעים בניסויים על חיות. אין בארץ גם שום חוק המגן על החיות כדי שתחוקנה בתנאים נאותים, ואיש הישר בעיניו יעשה. החיות הן הפקר לגבי מוסדות-מחקר. בארץ קיים חוק שאם תופסים

תא המעצר באוניברסיטת בראיילן של כלב שהובא מאחד המעצרים של העיריות. הכלב הגדול נועץ את כפות רגליו ברשת

ומחפש לשווא מישהו לגופו. לרגליו אין קרקע מוצקה והוא חייב לשכב על הרשת הלוחצת ללא מקום לפשוט את רגליו. רוב התאים צרים מלהכיל את הכלבים.

אונברסיטת בראיילן כדי לבדוק את תנאי חיות הניסוי שם.

חיה זה כן כמו בני-אדם!

זמן האחרון נערכו בכל העולם הפגנות נגד ניסויים בבעלי חיים. אנגליה, שווייץ וארצות-הברית תופסות את המקום הראשון במיספר הניסויים הנערכים בבעלי-חיים. ברצות-הברית כלבר נערכים 70 מיליון ניסויים כאלה מדי שנה. בהפגנה שנערכה לא מכבר בארץ, היה מפתיע לשמוע את דעותיהם של אנשים עליהם נאמר כי מוצאם מעם של רחמנים בני רחמנים.

בשביל מה צריך את הכלבים המשוטטים? חולירה", אמר גבר צעיר. "מה רע בלהרוג חיות אם זה משרת את האדם? אז מה אם חיה טובלת עינויים? חיה זה לא כמו בני-אדם! הוסיף בלהט אחד מבעלי חנויות-הנעליים היוקר-תיות ברחוב ריינגוף. "אני שונא חיות ואנפץ לכם את הרוכב", התפרץ צעיר אחר. אלף אורחים הרורשים להטיב את תנאי חיות הניסוי חתמו על עצמיהם שהוגשה למוסדות המתאימים. כפי שאמרה השחקנית שושיק שני, שהשתתפה בהפגנה: "חייבים להרדים את החיה כדי למנוע ממנה סבל, כי אם נרע לכבד בעלי-חיים, נרע לכבד גם האחד את השני."

אונברסיטת בראיילן כדי לבדוק את תנאי חיות הניסוי שם.

"ריסקתי" שרפתי"

מדענים בעולם חשפו כבר מומן את השקר הגדול ששמו ויוויס-קציה. הדי"ר סטיבן סמית, מהמכון הפיסיולוגי נסטרוסורג ומכון לואי פסטר בפאריס, אמר: "אני מסכים לדעתם של מתחמים אנגליים גדולים שניסויים בבעלי-חיים הם חסרי-ערך עבור בני-אדם."

הפרופסור אבל ה'רודן שהיה נשיא האירגון הצרפתי של המנתחים בשנות ה-20 וה-30 אמר: "כי כל קורסי הכירוגיה האלה, המבוססים על כלבים, הם כישלונות עלובים. ויוויסקציה משחיתה את האופי כי היא מלמדת אותך לא לייחס חשיבות לכאב. הדי"ר צ'רלס מאי, רופא בכיר ומומחה לריאטות מארצות-הברית, אמר: "אני סולד מוויוויסקציה. יש לבטלה. אני מכיר אף לא הישג אחד שנבע ממנה, אף לא תגלית מרעית אחת שאי אפשר היה להגיע אליה ללא ברבריות ואכזריות כזאת. כל העניין הוא רשע ואסון."

הרופאים חסידי הוויוויסקציה חשפו נפש חולנית — בלשון המעטה, ר"ד ג'ורג' קרייל, אמריקאי שפעל בתחילת המאה, כתב: "שלחתי אש בכלבים, לאחריהם הוצאתי את הקרביים ולתוך החלל שנוצר שפכתי מים רותחים. החוקית את כפותיהם מעל לפיר בווער, ריסקתי את שאסיהם ושברתי את עצמותיהם. עקרתי את עיניהם ושרטתי את ארובותיהן."

אבי הוויוויסקציה הוא קלוד ברנאר, צרפתי שחי במאה ה-18. הניסוי המפורסם ביותר שערך כשהכניס כלבים חיים לתוך תנור וצלה אותם צליה איטית. המסקנה המרעישה

משפרת את התנאים לקראת ניקודינו ואחרי-כך חוזר המצב לקדמותו.

אין לנו כוח-אדם. חייבים להעסיק אדם מיוחד, כמשכורת, כדי שיוכל לבקר במוסדות האלה ולפקח. אנו, האגודות, נתמכות על-ידי תרומות ושנור. האוניברסיטות סוגרות את מכוניהן-המחקר והמעבדות ואין לאיש רשות לראות מה נעשה בכספנו כשם המרע כביכול.

לאוניברסיטה יש כוח אדיר כגוף. השיטה הנוכחית לטפל בבעיה היתה לו היו כל אגודות עזר בעלי חיים מתאחדות ועוברות במשותף. אז היה לנו כוח כגוף למנות מפקח מצדנו.

בישראל יש מוסד-גג שהוא הפדרציה לעזר בעלי חיים ובלעדיו איננו יכולים לעשות כלום. צריך לכנס יושבי-ראש, למנות ועדה של שני נציגים, לתת להם רשיונות לטפל בנושא. בינתיים אנחנו מתכוונים, תוך השבועיים הקרובים, לפנות להנהלת

העולם הזה תובע:

1. לפתוח את מכוני המחקר, הנמצאים היום שמורים, סגורים וחתומים. על מכונים אלה להיות כפופים לפיקוח של גורמים מוסמכים ואחראיים, ולהיות פתוחים לפני המישטרה ולפני כל אזרח המבקש לבקר בהם.
2. לחוקק חוקים יעילים להגנתם של בעלי-חיים מפני השימוש לרעה בשם המחקר המדעי והרפואי.
3. לפרסם מדי שנה דוח על מספר הניסויים בבעלי חיים הנערכים בישראל, על סוג הניסויים, מטרתם והמקום שבו הם מתבצעים.
4. לפרסם את גודל הסכומים הניתרמים למען הוויוויסקציה ולאן בדיוק הם מוזרמים.
5. ליזום חקיקה ולדאוג להגנת בעלי-חיים